četrtek 16. septembra 2021

PRIPOROČILA

EVROPSKI PARLAMENT

P9_TA(2021)0383

Usmeritev političnih odnosov med EU in Rusijo

Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2021 Svetu, Komisiji in podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o usmeritvi političnih odnosov med EU in Rusijo (2021/2042(INI))

(2022/C 117/18)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Rusiji, zlasti tistih z dne 18. septembra 2014 o razmerah v Ukrajini in trenutnem stanju odnosov med EU in Rusijo ([1]), z dne 11. junija 2015 o strateških vojaških razmerah na območju Črnega morja po nezakoniti priključitvi Krima k Rusiji ([2]), z dne 16. marca 2017 o ukrajinskih zapornikih v Rusiji in razmerah na Krimu ([3]), z dne 14. junija 2018 o zasedenih gruzijskih ozemljih deset let po ruski invaziji ([4]), z dne 23. novembra 2016 o strateškem komuniciranju EU zoper propagando, ki jo proti njej usmerjajo tretje strani ([5]), z dne 12. marca 2019 o stanju političnih odnosov med EU in Rusijo ([6]), z dne 19. septembra 2019 o pomenu evropskega zgodovinskega spomina za prihodnost Evrope ([7]), z dne 19. decembra 2019 o ruskem zakonu o „tujih agentih“ ([8]), z dne 17. septembra 2020 o razmerah v Rusiji: zastrupitev Alekseja Navalnega ([9]), z dne 21. januarja 2021 o aretaciji Alekseja Navalnega ([10]), z dne 29. aprila 2021 o Rusiji, primeru Alekseja Navalnega, kopičenju vojske na meji z Ukrajino ter ruskih napadih v Češki republiki ([11]) in z dne 10. junija 2021 o uvrstitvi nemških nevladnih organizacij na ruski seznam nezaželenih organizacij in pridržanju Andreja Pivovarova ([12]),

— ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov, Konvencije OZN o pomorskem mednarodnem pravu, Splošne deklaracije o človekovih pravicah, Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,

— ob upoštevanju članstva Ruske federacije v Svetu Evrope in Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) ter izhajajočih zavez in obveznosti,

— ob upoštevanju omejevalnih ukrepov EU v odziv na krizo v Ukrajini, ki se izvajajo od leta 2014,

— ob upoštevanju svežnja ukrepov za izvajanje sporazumov iz Minska, ki so bili sprejeti in podpisani 12. februarja 2015 v Minsku ter nato v celoti potrjeni z resolucijo varnostnega sveta OZN št. 2202 (2015) z dne 17. februarja 2015,

([1]) UL C 234, 28.6.2016, str. 14.
([2]) UL C 407, 4.11.2016, str. 74.
([3]) UL C 263, 25.7.2018, str. 109.
([4]) UL C 28, 27.1.2020, str. 97.
([5]) UL C 224, 27.6.2018, str. 58.
([6]) UL C 23, 21.1.2021, str. 7.
([7]) UL C 171, 6.5.2021, str. 25.
([8]) UL C 255, 29.6.2021, str. 54.
([9]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0232.
([10]) Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0018.
([11]) Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0159.
([12]) Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0291.

— ob upoštevanju rezultatov zasedanja Sveta EU za zunanje zadeve 14. marca 2016, zlasti dogovora o petih načelih za usmerjanje politike EU do Rusije, in sklepov Evropskega sveta o Rusiji z dne 24. in 25. maja 2021 ter z dne 24. junija 2021 o zunanjih odnosih,

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 16. junija 2021 z naslovom Odnosi med EU in Rusijo – zoperstavljanje, omejevanje in sodelovanje (JOIN(2021) 0020),

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 10. junija 2020 z naslovom Boj proti dezinformacijam v zvezi s COVID-19 – kaj je res in kaj ne (JOIN(2020) 0008),

— ob upoštevanju skupne izjave mednarodne krimske platforme z dne 23. avgusta 2021,

— ob upoštevanju člena 118 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A9-0259/2021),

A. ker je Rusija sestavni del evropske celine in največja soseda EU ter ker med Rusijo in državami članicami EU obstajajo močna zgodovinska medsebojna odvisnost ter kulturne in človeške vezi; ker razvoj dogodkov v Rusiji z vidika njenih politik in značaja njenih oblasti neposredno vpliva na EU in njeno bližnje sosedstvo; ker je EU kljub uvedbi ovir leta 2014 še vedno največja trgovinska partnerica Rusije, Rusija pa peta največja trgovinska partnerica EU; ker je EU tudi največja vlagateljica v Rusijo;

B. ker Parlament razlikuje med ruskim ljudstvom in režimom predsednika Putina, ki je stagnirajoča avtoritarna kleptokracija pod vodstvom dosmrtnega predsednika, obkroženega z oligarhi; ker so kritični ukrepi, predlagani v tem priporočilu, torej usmerjeni zoper režim predsednika Putina ter njegova kriminalna dejanja in protidemokratične politike, obenem pa je poudarjeno, da je ruskim državljanom nujno treba ponuditi pomoč in jim pokazati, da jim je Evropska unija pripravljena prisluhniti;

C. ker je glavni interes EU, da se na evropski celini in drugod ohranijo svoboda, stabilnost in mir, ki jih ogrožajo agresivne politike ruskih oblasti, ki so eden od glavnih izzivov za strateško in zunanjepolitično agendo EU;

D. ker je demokratična prihodnost Rusije mogoča; ker si ruski državljani, tako kot vsi ljudje, prizadevajo za univerzalne vrednote svobode in demokracije; ker bi EU morala ruskemu ljudstvu predstaviti konkretne predloge za vzajemno koristno sodelovanje;

E. ker mora strategija EU za Rusijo združevati dva glavna cilja: ustaviti zunanjo agresivnost in notranje zatiranje, ki ju izvaja Kremelj, ter vzpostaviti stik z ruskimi državljani in jim pomagati pri gradnji drugačne prihodnosti, ki bi koristila vsem ljudem na evropski celini, tudi Rusom;

F. ker odnosi EU z Rusko federacijo temeljijo na načelih mednarodnega prava, ustanovnimi načeli OVSE, demokraciji, mirnem reševanju sporov in dobrih sosedskih odnosih; ker sedanja ruska vlada zaničuje ta načela, čeprav se jim je zavezala; ker Rusija zlorablja mednarodne institucije, zlasti OZN in OVSE, za preprečevanje uveljavljanja pravice in reševanja sporov po vsem svetu;

G. ker se je Rusija leta 2019 ponovno pridružila Svetu Evrope, vendar nadaljuje obsežne kršitve človekovih pravic in ne spoštuje odločb Evropskega sodišča za človekove pravice;

H. ker je zunanja politika predsednika Putina očitno agresivna in revizionistična, saj se želi prikazati kot zagovornik ruskih interesov ter poskuša prevzeti nadzor nad ozemlji, za katera meni, da so bila izgubljena po razpadu Sovjetske zveze, in drugimi; ker cilji Putinovega režima vključujejo tudi: uveljavljanje njegove oblasti kot velesile; krepitev vmešavanja režima v nekdanje sovjetske in druge države; postavljanje suverenosti močnih držav nad pravico drugih držav do suverenosti; uporabo pojma zaščite etničnih Rusov v tujini kot utemeljitve za hibridno vojno in dezinformiranje; uporabo območij zamrznjenih konfliktov kot strateškega elementa za vmešavanje v prizadete države ter preprečevanje njihovega približevanja EU in Natu; uporabo energetskih virov in nezakonitih praks pranja denarja

kot orodij za manipulacijo in izsiljevanje; spodkopavanje modela liberalne demokracije ter prikazovanje Rusije kot moralno superiorne in Zahoda kot moralno inferiornega; zatiranje demokracije, demokratične opozicije in pravice ljudi do izražanja njihove svobodne volje v Rusiji; ker režim predsednika Putina zlasti zavrača multilateralizem in mednarodni red, ki temelji na pravni državi, in ne upošteva mednarodnega prava, vključno z načeli iz Ustanovne listine Združenih narodov, Helsinške sklepne listine iz leta 1975 in Pariške listine OVSE iz leta 1990, kar kažejo med drugim ustavne spremembe iz leta 2020, katerih postopek sprejemanja je Evropska komisija za demokracijo skozi pravo (Beneška komisija) ocenila za očitno neprimernega in ki so v nasprotju tako z rusko zakonodajo kot z obveznostmi v okviru OVSE; ker Rusija ni izvršila več kot tisoč sodb Evropskega sodišča za človekove pravice;

I. ker sedanji ruski režim ogroža mir in varnost v Evropi, saj nadaljuje sistematične kršitve človekovih pravic svojega ljudstva in agresijo na področju zunanje politike, med drugim z: obsežnimi vojaškimi vajami in krepitvijo vojaške prisotnosti; nezakonito zasedbo in priključitvijo Krima; kršitvijo ozemeljske celovitosti in destabilizacijo Ukrajine, Gruzije in Republike Moldavije; podpiranjem zamrznjenih konfliktov in nespoštovanjem sporazumov o premirju v Gruziji in Ukrajini; domnevnimi terorističnimi dejanji na ozemlju držav članic EU, na primer Češke; kibernetskimi in drugimi napadi na občutljivo infrastrukturo v državah članicah EU; kršitvami mednarodnega prava; vmešavanjem v volitve ter vdiranjem v morski in zračni prostor držav v regijah Baltskega morja in Črnega morja; ker je neustrezen odziv EU na različne ruske napade po napadu na Gruzijo leta 2008 Rusijo spodbudil, da je nadaljevala agresivno vojaško in politično kampanjo v sosedstvu in drugod ter s tem oslabila in spodkopala na pravilih temelječ mednarodni red ter stabilnost v Evropi in drugje;

J. ker ruska uprava še naprej kopiči ofenzivno orožje in namešča vojaške enote ob mejo z EU v kaliningrajski enklavi;

K. ker glede na nedavno oceno Natove skupine za razmislek Rusija s sedanjim režimom pomeni dolgoročno grožnjo za evropsko varnost; ker je Rusija postavila nova in modernizirala stara vojaška oporišča na severu države; ker je Rusija status svoje severne flote nadgradila v status vojaškega okrožja, okrepila različne enote svojih oboroženih sil in ponovno obudila koncept obrambe z bastijoni, namenjenimi zaščiti svojih strateških zmogljivosti; ker ima okrepljena prednja prisotnost Nata na vzhodnem krilu ključno vlogo pri odvračanju Rusije od destabilizacijskih dejavnosti, vključno s kopičenjem vojaške moči v zahodnem vojaškem območju; ker propad nadzora nad oborožitvijo z Rusijo (na primer njeni odstopi od pogodbe o prepovedi jedrskih raket srednjega dosega in Pogodbe o odprtih zračnih prostorih) in premajhen napredek na področju jedrske razorožitve v skladu s Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja ter ruska zavrnitev nove pogodbe o prepovedi jedrskega orožja pomenijo veliko tveganje za varnost evropskih državljanov; ker poleg tega Rusija nevarno posodablja jedrske in konvencionalne zaloge orožja in njihove nosilce ter uvaja tehnologije za destabilizacijo (hiperzvočni jedrski izstrelki, torpedi itd.);

L. ker je kremeljski režim zlasti v marcu in aprilu 2021 znatno okrepil svojo vojaško prisotnost na vzhodni in severni meji Ukrajine, kar je največja koncentracija ruskih vojaških enot od leta 2014; ker je kremeljski režim preklical pravico do prehoda skozi del Črnega morja v smeri Kerške ožine za vojne ladje in trgovska plovila drugih držav in s tem krši pravico do plovbe, ki jo zagotavlja Konvencija OZN o pomorskem mednarodnem pravu, katere podpisnica je Rusija;

M. ker Rusija zagotavlja dosledno politično in gospodarsko podporo nezakonitemu in spornemu režimu Aleksandra Lukašenka v Belorusiji; ker je politična in gospodarska naložba predsednika Putina v preživetje nezakonitega Lukašenkovega režima edini razlog, da lahko Lukašenko nadaljuje kruto preganjanje Belorusov, ki zahtevajo spoštovanje človekovih pravic, svobodne in pregledne volitve, pravno državo in pravosodje; ker ima nedavni politični razvoj dogodkov v Belorusiji in Rusiji številne skupne značilnosti, procesi v obeh državah pa imajo močan medsebojni vpliv; ker protesti proti avtoritarnemu režimu in zahteve po spremembah v Belorusiji navdihujejo podobne zahteve ruskega ljudstva; ker kremeljske oblasti vse bolj zatirajo politično opozicijo pred prihajajočimi volitvami v dumo septembra 2021 z omejevanjem in onemogočanjem udeležbe ter preprečevanjem nekaterim opozicijskim politikom, da bi kandidirali na volitvah, ter tako uničujejo politično konkurenco in kradejo možnost poštenih volitev, kot je storil tudi diktatorski režim v Belorusiji avgusta 2020;

N. ker si Rusija predsednika Putina še naprej prizadeva destabilizirati države kandidatke in pridružene države vzhodnega partnerstva EU, njen namen pa je ustvariti ovire ali zaustaviti postopek njihovega vključevanja; ker se uporablja politika vsiljevanja potnih listov za povečevanje števila ruskih rojakov in dejansko širitev ruske jurisdikcije na ozemljih, ki jih je Rusija zasedla, in odcepljenih ozemljih, zlasti Pridnestrja, Južne Osetije, Abhazije, Donbasa in Krimskega polotoka; ker ta dejanja pomenijo kršitev mednarodnega prava;

O. ker so bile z ruskimi ustavnimi reformami leta 2020 revidirana zgodovina druge svetovne vojne z očiščenjem sovjetske zgodovine in imenovanjem Rusije za naslednico Sovjetske unije, uvedena pravica do mednarodnega posredovanja za obrambo ruskih rojakov in prepovedane razprave o vračanju ozemelj, ki si jih lasti Rusija, tujim akterjem;

P. ker bi EU morala pozorno spremljati položaj Rusije in njeno vpletenost v Afganistanu, saj si Rusija prizadeva izkoristiti umik Zahoda v svojo korist in zapolniti nastalo politično praznino;

Q. ker so države članice EU, ki dovoljujejo dvojno državljanstvo, izpostavljene ruski politiki vsiljevanja potnih listov; ker države članice EU, ki so sprejele ureditev „zlatih potnih listov“, omogočajo privržencem Kremlja, da uživajo evropsko kakovost življenja z denarjem, ki je bil ukraden ruskemu ljudstvu, in širijo korupcijo v EU;

R. ker Rusija izvaja koncept sovražnega „ruskega sveta“, da bi pripravila podlago za svoje vmešavanje v tujih državah v bran ruskim rojakom; ker „ruski svet“ promovirajo mediji v državni lasti, kot sta Russia Today (RT) in Sputnik, v maternih jezikih držav članic EU; ker kremeljski propagandni stroj izkorišča pandemijo COVID-19 za povečanje razkola med državami članicami EU, prikazuje EU kot nesposobno obvladati pandemijo, širi dvome glede cepiv, ki jih je odobrila Evropska agencija za zdravila, odvrača ljudi v EU od cepljenja in vrača ugled Rusije v očeh prebivalstva EU, zlasti s promocijo cepiva Sputnik V;

S. ker številne lokalne nevladne organizacije in radikalne skupine, vključno s političnimi gibanji, prejemajo ruska sredstva;

T. ker je Rusija še naprej dejavna v več delih sveta, vključno z Zahodnim Balkanom, Srednjo Azijo, Bližnjim vzhodom, severno Afriko, podsaharsko Afriko, Latinsko Ameriko in Arktiko; ker ruska vlada uporablja svojo paravojaško organizacijo (Wagner Group) za podporo diktatorskim režimom po svetu in spodkopava prizadevanja EU in mednarodne skupnosti za blažitev sporov, izgradnjo miru in zagotavljanje stabilnosti; ker je za regijo Zahodnega Balkana, ki vključuje potencialne nove države članice EU, značilna močna ruska prisotnost, zlasti za Srbijo; ker je bila v Črni gori leta 2016 ruska vojaška obveščevalna agencija (GRU) vključena v poskus strmoglavljenja državnega parlamenta in umora predsednika vlade, da bi sestavila prorusko vlado, usmerjeno proti Natu, ter preprečila pristop Črne gore k Natu;

U. ker je po mnenju EU kremeljski režim v eksploziji dveh skladišč streliva leta 2014, v katerih sta bila ubita dva češka državljana in je bila povzročena velika materialna škoda, vključil aktivne ruske obveščevalne agente; ker so bili agenti GRU odgovorni tudi za poskus umora Sergeja in Julije Skripal v Združenem kraljestvu leta 2018 z živčnim bojnim strupom novičok; ker so bili agenti GRU obtoženi tudi poskusa umora Emiliana Gebreva, lastnika tovarne orožja, dveh drugih oseb v Bolgariji leta 2015 ter Zelimhana Hangošvilija, ki so ga leta 2019 v Berlinu umorili ruski agenti; ker so nezakonita dejanja kremeljskega režima na ozemlju Češke, Bolgarije in številnih drugih držav članic EU, Združenega kraljestva in držav vzhodnega partnerstva huda kršitev njihove suverenosti; ker kremeljski režim ni pripravljen sodelovati v preiskavah teh kaznivih dejanj in ščiti ključne osumljence;

V. ker je obžalovanja vredno, da ruske oblasti namerno ali nenamerno zapirajo svojo državo v partnerstvo s Kitajsko, kar lahko samo oslabi Rusko federacijo in celotno evropsko celino, zlasti pa kitajskim oblastem omogoči, da razširijo svojo prisotnost in vpliv v Srednji Aziji in Sibiriji;

četrtek 16. septembra 2021

W. ker Kremelj nadaljuje z dezinformacijami, propagando in hibridnim vmešavanjem v notranjo politiko in demokratične postopke EU, s čimer ogroža temeljne vrednote EU, torej spoštovanje demokracije, enakosti, pravne države in človekovih pravic, ter lahko spodkopava politike nacionalnih vlad, širi obrekovanja in prikazuje zahod kot sovražnika, spodbuja sovraštvo, nestrpnost in nostalgijo po Sovjetski zvezi, na novo piše zgodovino sovjetskih zločinov ter poglablja razdor med Rusijo in Evropo, zlasti z državami, ki so nekoč bile v komunističnem bloku; ker so institucije EU in njenih držav članic, pa tudi objekti strateškega pomena in demokratični procesi, kot so volitve, stalno tarča ruskih kibernetskih napadov; ker najvišja stopnja v hierarhiji ruske pravoslavne cerkve podpira Putinov režim; ker ruska zakonodaja dovoljuje zatiranje verskih skupin, ki se štejejo za ekstremistične; ker nedavne ugotovitve o tesnih in rednih stikih med ruskimi uradniki, vključno s člani varnostne službe, in predstavniki skupine katalonskih separatistov v Španiji zahtevajo poglobljeno preiskavo; ker bi se to lahko izkazalo za še en primer ruskega vmešavanja v države članice in nenehnih poskusov Rusije, da izkoristi katero koli vprašanje, da bi spodbudila notranjo destabilizacijo v EU;

X. ker je kombinacija zahodnih sankcij za Rusijo, zmanjšanje prihodkov od izvoza fosilnega goriva, nekonkurenčnega gospodarstva, visokih odhodkov za vojsko in domačih socialnih transferjev Rusiji povzročila finančne težave; ker je Rusija v indeksu zaznavanja korupcije za leto 2020 uvrščena na 129. mesto med 180 državami, saj množična korupcija na državni ravni vpliva na kakovost javnih storitev za rusko prebivalstvo, ki ostajajo premalo financirane, vključno z javnim zdravstvom, kar je še posebej pomembno med pandemijo; ker skoraj 19 milijonov Rusov živi pod pragom revščine;

Y. ker so sankcije, ki jih je ruska vlada uvedla med drugim proti predsedniku Evropskega parlamenta Davidu Sassoliju, podpredsednici Evropske komisije Věri Jourovi in uradnikom šestih drugih držav članic, nesprejemljive in neutemeljene, saj so brez kakršne koli pravne utemeljitve; ker je ruska vlada tudi odobrila seznam „neprijaznih držav“, ki vključuje Češko in ZDA;

Z. ker je bilo več kot 60 odstotkov uvoza EU iz Rusije leta 2019 energentov; ker bi EU morala zmanjšati odvisnost svojega gospodarstva, zlasti v energetskem sektorju, od ruske dobave plina na trge EU, ki zdaj znaša 48 % in bi se lahko povečala; ker je evropski zeleni dogovor pomemben instrument geopolitične varnosti EU in se v skladu z napovedmi Evropske komisije pričakuje, da se bo v primeru izvajanja zelenega dogovora uvoz nafte in zemeljskega plina po letu 2030 močno zmanjšal, pri čemer se bo v primerjavi s številkami iz leta 2015 uvoz nafte zmanjšal za 78–79 % in uvoz zemeljskega plina za 58–67 %;

AA. ker je v Evropi poraba plina dosegla vrhunec, zmogljivosti plinovoda Severni tok pa v tem trenutku niso polno izkoriščene; ker je razdiralna odločitev nekaterih držav članic o gradnji Severnega toka 2 neskladna z vrednotama energetske unije, in sicer solidarnostjo in zaupanjem; ker plinovod Severni tok 2 ni združljiv s cilji evropskega zelenega dogovora, da bi do leta 2030 vsaj za 55 % zmanjšali emisije toplogrednih plinov in do leta 2050 popolnoma odpravili neto emisije toplogrednih plinov;

AB. ker bi EU morala pozvati Rusijo, naj zagotovi prost in neoviran dostop do t. i. trofejnih arhivov, ki so bili leta 1944 in 1945 premeščeni v Moskvo z ozemelj, ki jih je zasedala Sovjetska zveza, ter do zgodovinskih arhivov in artefaktov, ki jih je iz evropskih držav odpeljalo rusko carstvo in se trenutno hranijo v Rusiji;

AC. ker so pravna država, neodvisno sodstvo in svobodni tisk bistvo odpornih demokratičnih družb;

AD. ker Ruska federacija predstavlja grožnjo za evropsko varnost, pa tudi zatira svoje lastno ljudstvo; ker se razmere v Rusiji zelo poslabšujejo, saj predsednik Putin vse bolj zatira demokratične sile v Rusiji, da bi utišal notranje kritike, politično opozicijo in aktiviste, ki delujejo na področju boja proti korupciji, omejil njihovo svobodo zbiranja in oviral njihove dejavnosti ter dejavnosti ruske civilne družbe, kar dokazuje tudi to, da so le dva tedna po aretaciji Alekseja Navalnega ruske oblasti pridržale več kot 11 000 mirnih protestnikov, tako da je število Rusov, pridržanih od januarja 2021, naraslo na več kot 15 000; ker Rusija še naprej nezakonito pridržuje svoje državljane, njen cilj pa so opozicijski voditelji, neodvisni novinarji, protestniki in zagovorniki človekovih pravic; ker so razmere v zaporih v Rusiji grozljive, zaporniki pa žrtve mučenja, nadlegovanja, fizičnih napadov;

AE. ker je kremeljski režim z zakoni o „tujih agentih“ in „nezaželenih organizacijah“ omogočil stigmatizacijo posameznikov, združenj in medijev, s čimer krši njihove človekove pravice in svobodo izražanja in združevanja, omejuje pravico državljanov, da se angažirajo in prispevajo k ruski civilni družbi, ter ogroža njihovo osebno varnost; ker je kremeljski režim dodatno okrepil te zakone z razširitvijo omejitev na osebe ali subjekte, ki podpirajo „tuje agente“ in „nezaželene tuje organizacije“, s čimer je aktivnim članom civilne družbe, nevladnim organizacijam za človekove pravice in opoziciji sistemsko preprečil udeležbo na parlamentarnih volitvah v Rusiji leta 2021; ker so zlasti novi zakonodajni akti, sprejeti decembra 2020 in januarja 2021, razširili obseg posameznikov in skupin, ki so lahko označeni za „tuje agente“, opredelitev „sredstev iz tujine“ in zahteve za označevanje materialov; ker je bil namen novih osnutkov zakonov iz maja 2021 razširiti učinek zakonodaje na „nezaželene“ organizacije in uvesti prepovedi z retroaktivnim učinkom za potencialne ruske poslanske kandidate; ker ruske oblasti še naprej preganjajo osebe zaradi domnevne povezave s skupinami, označenimi kot ekstremistične, na podlagi preširoko zastavljenega ruskega zakona za boj proti ekstremizmu; ker je odločitev ruskih oblasti, da protikorupcijsko fundacijo pod vodstvom Alekseja Navalnega razglasijo za ekstremistično organizacijo, neutemeljena, diskriminatorna in sprejeta z enim samim ciljem, da uničijo možnosti opozicije za učinkovito sodelovanje v volilnih kampanjah;

AF. ker po navedbah centra za človekove pravice Memorial ruske oblasti trenutno pridržujejo skoraj 400 političnih zapornikov, s čimer kršijo obveznosti Ruske federacije iz člena 5 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, člena 9 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter člena 23 sklepnega dokumenta dunajskega zasedanja Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi z dne 5. januarja 1989;

AG. ker je bilo v zadnjih dveh desetletjih v sami Rusiji ali na tujih tleh več poskusov umorov ali uspelih umorov nasprotnikov režima in neodvisnih novinarjev, vključno z Ano Politkovsko, Borisom Nemcovim, Aleksandrom Litvinenkom, Sergejem in Julijo Skripal, Sergejem Protazanovom, Petrom Verzilovim, Vladimirjem Kara-Murzo, Aleksejem Navalnim, Zelimhanom Hangošvilijem in drugimi; ker osebe, ki so organizirale te zločine ostajajo neidentificirane in nekaznovane, saj je neprestano zatiranje nestrinjanja v družbi še hujše zaradi nekaznovanja policije in varnostnih sil ter nepripravljenosti sodstva, da bi preganjalo dejanske storilce teh kaznivih dejanj; ker so predstavniki opozicije redno tarča verbalnih in osebnih napadov ter razčlovečenja s strani vlade ali provladnih medijev; ker je parlamentarna skupščina OVSE v poročilu o umoru Borisa Nemcova ugotovila, da glavna težava pri obravnavanju nekaznovanosti niso zmogljivosti ruskih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ampak politična volja; ker je parlamentarna skupščina OVSE v poročilu ugotovila tudi, da bi bila temeljita preiskava atentata prvi korak k reševanju ozračja nekaznovanosti v Rusiji;

AH. ker se je z nezakonitimi ustavnimi spremembami predsedniku Putinu omogočila opustitev omejitev predsedniških mandatov leta 2024 in še bolj okrnila pravica do poštenega sojenja v Rusiji, vključno s tem, da je predsednik pridobil pooblastilo za imenovanje sodnikov ustavnega in vrhovnega sodišča ter sprožitev imenovanja vseh zveznih sodnikov in razrešitev višjih zveznih sodnikov;

AI. ker se stanje na področju svobode medijev v Rusiji hitro slabša, saj je ruska vlada pospešila svojo dolgoletno kampanjo za izkoreninjenje civilne družbe in neodvisnega tiska ter organizacijam, kot so Meduza, Radio Free Europe/Radio Liberty, VTimes, For Human Rights, Evropska ustanova za demokracijo in Odprta Rusija, grozi s težavnimi zakonodajnimi, regulativnimi in birokratskimi obremenitvami, da bi zadušila dostop do vseh virov financiranja, ki jih vlada in njeni zavezniki ne morejo nadzorovati, in jih označila za „tuje agente“ ali „nezaželene“, s čimer diskreditira te skupine in visoka novinarska načela ter načela človekovih pravic, ki jih predstavljajo, brez katerih Rusija ne more biti demokratična, uspešna in svobodna; ker medijski prostor v Rusiji nadzoruje in si lasti država ter ker ni javne radiotelevizije, preostalih nekaj neodvisnih medijskih virov pa je v finančnih težavah in se spoprijema s preganjanjem, vključno s fizičnimi napadi in zaprtjem svojih delavcev; ker je bilo od leta 1992 v Rusiji ubitih 58 novinarjev; ker zakon o „državnem internetu“ omogoča vladi, da blokira vsakršno neželeno internetno vsebino; ker osnovo demokratične družbe, ki temelji na pravni državi, tvori tudi svobodno in neodvisno delovanje organizacij civilne družbe in medijev;

četrtek 16. septembra 2021

AJ. ker se možnosti za nepristransko opazovanje volitev v zadnjem desetletju v Rusiji postopoma krčijo, saj ni določb o neposredni akreditaciji državljanov kot opazovalcev volitev, zato so ti prisiljeni, da delujejo v imenu kandidatov ali medijev, kar je v nasprotju s samo idejo neodvisnega nadzora civilne družbe nad volitvami in je prav tako v nasprotju z mednarodnimi standardi; ker je bila Rusija v poročilu o svobodi v svetu iz leta 2021 uvrščena v kategorijo „nesvobodnih“ držav; ker so temeljne svoboščine državljanov omejene ter ker je volilno okolje v Rusiji nadzorovano, rusko ljudstvo pa se odvrača od udeležbe na javnih protestih z obremenjujočimi birokratskimi postopki, vzpostavljenimi za pridobitev dovoljenja, in s policijskim nasiljem med mirnimi protesti;

AK. ker ti dogodki v državi napovedujejo možno poslabšanje stanja v času parlamentarnih volitev v Rusiji septembra 2021 in bi lahko vodili v nadaljnje zatiranje politične opozicije v Rusiji, vključno s hudimi kršitvami človekovih pravic; ker ruske oblasti v zaporu ali domačem priporu pridržujejo ključne opozicijske akterje parlamentarnih volilnih kampanj; ker bo nadaljevanje zatiranja opozicijskih kandidatov, ki ga ruske oblasti izvajajo z zlorabo postopkov registracije in selektivnim usmerjanjem na politične nasprotnike in organizacije civilne družbe na ulicah in sodiščih z izmišljenimi primeri, preprosto zatrlo vse upe o poštenih parlamentarnih volitvah septembra 2021, saj s temi ukrepi režim v Rusiji uničuje politično konkurenco in pluralistično demokracijo;

AL. ker so dvomi o tem, da bodo prihodnje parlamentarne volitve svobodne in poštene, torej utemeljeni;

AM. ker je Parlament ob več priložnostih izrazil zaskrbljenost zaradi stanja demokracije, sistematičnega nespoštovanja pravne države, temeljnih pravic in načel, krčenja prostora za neodvisne akterje in oporečnike ter napada na svobodo medijev v Rusiji; ker nepretrgano naraščajoče sistemsko zatiranje opozicije v Rusiji s strani Kremlja odpira oči celotni mednarodni skupnosti in ker mora biti EU na to pripravljena ter razviti skladno strategijo odziva; ker bi zlasti EU morala v času pred parlamentarnimi volitvami leta 2021 in po njih izvajati vse večji pritisk na kremeljski režim, da bi zagotovila pravico ruskega ljudstva do svobodnih volitev, v katerih imajo vse politične stranke enak dostop in enake možnosti;

AN. ker se skupnost LGBTI+ v različnih delih Ruske federacije srečuje z obsežno diskriminacijo, vključno z nadlegovanjem, mučenjem, zapornimi kaznimi in uboji, in ker so razmere še posebej nevarne v Čečeniji, ki je leta 2017 začela čistko oseb LGBTI+ ter pridržala in mučila več deset oseb, pri čemer sta bili najmanj dve ubiti, številne pa so morale varno zatočišče poiskati v tujini; ker obstoječa zakonodaja prepoveduje vsakršno javno razpravo o „netradicionalnih spolnih razmerjih“; ker je bila po nezakonitih ustavnih spremembah sprejeta zakonodaja, ki negativno vpliva na pravice oseb LGBTI+, vključno s pravico do poroke in vzgoje otrok;

AO. ker še naprej obstajajo resne vrzeli v uradnem odzivu na veliko razširjenost nasilja na podlagi spola in nasilja v družini v Rusiji, vključno s tem, da ni zadostne zaščite in pravnih sredstev za žrtve; ker osnutek zakona o nasilju v družini, ki je bil predlagan novembra 2019, ni zagotovil celovite opredelitve nasilja v družini; ker je parlament v začetku leta 2020 preložil pregled osnutka zakona in ta do zdaj še ni bil pregledan; ker je ruska varuhinja človekovih pravic ugotovila, da se je nasilje v družini med pandemijo COVID-19 strmo povečalo, prijavljeni primeri pa so se med spomladansko omejitvijo gibanja več kot podvojili; ker bi strategija EU za Rusijo zato morala obravnavati vse večjo diskriminacijo in neenakost spolov, pa tudi pravice žensk, oseb LGBTI+ in drugih manjšin v Rusiji;

AP. ker je demokratična preobrazba Rusije glavni geopolitični varnostni interes EU, Rusija predsednika Putina pa ostaja največji izziv za evropsko varnost;

AQ. ker je Parlament v resolucijah z dne 17. septembra 2020, 21. januarja 2021 in 29. aprila 2021 pozval podpredsednika Evropske komisije/visokega predstavnika Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Josepa Borrela k pregledu politike EU do Rusije, vključno s petimi vodilnimi načeli, dogovorjenimi leta 2016, ter poudaril, da bodo prihodnji odnosi EU z Rusijo odvisni od hitrosti (ali počasnosti) ruske demokratične preobrazbe;

ker je poleg tega institucije EU pozval, naj oblikujejo nov celovit strateški pristop ob predpostavki, da mora dialog z Rusijo nujno temeljiti na spoštovanju mednarodnega prava in človekovih pravic;

AR. ker bi morala posodobljena strategija EU upoštevati različne scenarije in različen možen razvoj dogodkov ter predvideti jasne odzive na ruske kršitve mednarodnega prava in človekovih pravic, vključno z učinkovitimi instrumenti proti ruskemu vmešavanju in širjenju dezinformacij ter instrumenti za selektivno sodelovanje, kadar je to mogoče; ker je Parlament poleg tega pozval Svet, naj nemudoma začne pripravljati in sprejme strategijo EU za prihodnje odnose z demokratično Rusijo, vključno s široko ponudbo spodbud in pogojev za krepitev tamkajšnjih teženj, usmerjenih v svobodo in demokracijo;

AS. ker je pet vodilnih načel EU za odnose z Rusijo kremeljski režim odvrnilo od novih napadov na Ukrajino, ne obravnavajo pa zajezitve zatiranja ruskega ljudstva, ki ga izvaja predsednik Putin; ker pet vodilnih načel EU za odnose z Rusijo ostaja veljavnih kot funkcionalen okvir, vendar jih je treba povezati z otipljivo strategijo za uresničitev ciljev EU v odnosih z Rusijo, med drugim z nastopom proti sovražnim politikam Kremlja in z odvračanjem od novih napadov na ruske sosede ter zaostritvijo posledic za vojaške akcije v tujih državah, vključno z akcijami nadomestnih sil in plačancev; ker bi bilo treba pet načel dopolniti, da bi zajezili zatiranje ruskega ljudstva, ki ga izvaja predsednik Putin in širše destabilizacijske dejavnosti Kremlja, saj s sedanjim ruskim vodstvom ni možnosti za bistvene izboljšave;

AT. ker bi morala biti nova strategija EU osredotočena na načela „zavrnitve, zajezitve in sodelovanja“, da bi se povečala zmogljivost EU za boj proti grožnjam Kremlja, zlasti v regiji vzhodnega partnerstva, vključno z Belorusijo, pa tudi v Rusiji, in sicer z zagovarjanjem človekovih pravic in pomočjo Rusiji pri demokratični preobrazbi v skladu z načelom „demokracija na prvem mestu“; ker bi moral biti splošni ključni cilj EU oblikovanje odnosov z Rusko federacijo tako, da se ohranijo mir, stabilnost, varnost, blaginja, suverenost in ozemeljska celovitost vseh držav v EU in njenem sosedstvu, spoštuje mednarodno pravo, človekove pravice in pravna država pa ostanejo naša vodilna načela; ker najnovejši razvoj dogodkov v Rusiji kaže, da bi morala biti strategija EU za Rusijo veliko bolj proaktivna in mora imeti jasno opredeljen cilj „sodelovanja“, ki se ne bi smel osredotočati le na tradicionalno „selektivno“ sodelovanje s Kremljem, ampak bolj na „strateško“ sodelovanje z rusko civilno družbo za pomoč pri preobrazbi Rusije v demokracijo;

AU. ker bi morala strategija EU za Rusijo temeljiti na podpori svobodi in demokraciji; ker bi morala takšna strategija koristiti varnostnim interesom EU in poleg tega Rusiji ponuditi konstruktiven dialog; ker bi bil konstruktiven odnos v interesu EU in Rusije ter njunih ljudstev; ker je še vedno mogoče sodelovati na področjih skupnih interesov ter pri reševanju težav in strateških izzivov, kot sta podnebna politika in boj proti terorizmu, ter obenem spodbujati vrednote človekovih pravic, pravne države in demokracije in zagotoviti, da bo morebitna prihodnja krepitev dvostranskih odnosov odvisna od izpolnjevanja zavez, ki jih je Ruska federacija sama sprejela v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo v skladu z njeno ustavo in mednarodnimi obveznostmi;

AV. ker se mora EU obenem osredotočiti na ohranjanje svoje verodostojnosti, kar zadeva njeno v vrednote usmerjeno ravnanje na nacionalni ravni, s precej bolj neposrednim in iskrenim spoštovanjem pravne države in temeljnih pravic, saj policijsko nasilje, zastarela kazenska zakonodaja ter nasprotovanje enakosti spolov in raznolikosti v nekaterih državah članicah škodijo ugledu in verodostojnosti EU v tujini; ker mora EU poleg tega izražati primerljiva pričakovanja do vseh partnerjev z obsojanjem kršitev mednarodnega prava, doslednim izvajanjem strogih posledičnih ukrepov in izogibanjem uporabi dvojnih meril pri ocenjevanju takšnih kršitev;

AW. ker je enotnost med državami članicami EU najboljša politika za odvračanje Rusije od izvajanja destabilizacijskih in subverzivnih ukrepov v Evropi; ker bi EU torej morala biti bolj enotna pri odločanju o tem, kako bo uskladila svojo posodobljeno strategijo, zlasti na strateških področjih, kot so evropska obrambna unija, evropska energetska unija, kibernetska obramba, kibernetski terorizem in strateška komunikacijska orodja, saj je zapostavljanje institucij EU in dajanje prednosti dvostranskim odnosom z državami članicami že dolgo ruska politika v odnosu do EU, katere namen je razkriti in poglobiti notranje razdore v EU; ker bi bili za konstruktiven dialog z ruskimi oblastmi potrebni tesnejše

usklajevanje, sodelovanje in enotnost med državami članicami ter odločnejši in trdnejši odziv na kakršno koli provokacijo in agresijo Moskve, da bi našli ravnovesje med trdnostjo in odprtostjo za dialog o vprašanjih skupnega interesa;

AX. ker bi morala strategija EU o Rusiji podpirati Rusijo na poti k demokratični državi, tako da bi (i) zagotovila odgovor in sprejela ciljno usmerjene kazenske sankcije proti osebam znotraj Kremlja in blizu njega, ki so pripravljeni s krajo ali podkupovanjem zmagati na volitvah ali storiti druge večje zločine proti človekovim pravicam in demokratičnim vrednotam, tako znotraj Rusije kot v neposrednem sosedstvu EU, (ii) zagotovila pomoč državam vzhodnega partnerstva z ambiciozno politiko vključevanja v EU ter z razvojem strateške odgovornosti in geopolitičnih vodstvenih zmogljivosti, potrebnih za izvajanje takšnih politik, ter (iii) vključevala strategijo sodelovanja s prodemokratično družbo Rusije, da bi določila pot za prihodnje odnose z demokratično Rusijo;

AY. ker Kremelj ocenjuje, da uspešno, cvetoče in demokratično vzhodno sosedstvo EU ogroža stabilnost režima predsednika Putina, ker lahko navadnim ljudem v Rusiji pokaže prednosti mehke moči; ker je zato demokratizacija vzhodnega sosedstva EU v interesu teh držav in EU ter ključnega pomena za prihodnjo demokratizacijo Rusije; ker je resnični cilj Kremlja glede konfliktov v tej regiji delegitimizirati demokratične spremembe kot sredstvo za prenos moči, preprečiti uspešen razvoj teh držav, diskreditirati liberalno demokracijo in izvoziti svoj sistem moči;

AZ. ker bi morala EU razviti dolgoročno strategijo za Rusijo ob predpostavki, da si rusko ljudstvo, podobno kot ukrajinsko in belorusko, lahko prizadeva svojo državo preoblikovati v demokracijo; ker bo preobrazba Rusije nazaj v demokracijo odvisna od pripravljenosti ruskega ljudstva; ker mora biti EU pripravljena Rusom pomagati uresničiti njihovo željo, da živijo v demokratični državi;

BA. ker je treba okrepiti vlogo EU kot svetovne akterke in zunanjepolitične pristojnosti institucij EU;

1. priporoča, da Svet, Komisija in podpredsednik Komisije/visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko skupaj z državami članicami pregledajo politiko EU do Rusije, vključno s petimi vodilnimi načeli, in oblikujejo celovito strategijo, ki bo temeljila na naslednjih načelih in ukrepih:

Odvračanje ruskih groženj – odgovor na varnostne grožnje

(a) EU mora temeljito reformirati svojo zunanjo politiko, da bi verodostojno dokazala, da si želi biti vplivna svetovna akterka ter da je sposobna pravočasnega odločanja in odločnega ukrepanja na področju zunanje politike, tudi z razširitvijo pristojnosti Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) in podpredsednika/visokega predstavnika, ki deluje v imenu EU, odpravo odločanja s soglasjem pri zunanjepolitičnih vprašanjih in povečanjem svoje sposobnosti za strateško predvidevanje in ukrepanje; poleg tega bi EU morala okrepiti svojo vlogo svetovne akterke, pa tudi zmogljivosti institucij EU, da bi Rusiji preprečila nadaljnjo t. i. bilateralizacijo odnosov z EU, saj bi moral biti Bruselj edino glavno mesto, kjer se sprejemajo ključne odločitve o odnosih med EU in Rusijo;

(b) EU bi morala skupaj z Natom in mednarodnimi partnerji odvrniti Rusijo za ohranitev miru in stabilnosti v Evropi in zunaj nje, tudi s krepitvijo svojih obrambnih zmogljivosti in s pritiski na ruske oblasti, naj se ne vmešavajo v vzhodno in južno sosedstvo EU; EU bi zlasti morala zahtevati, tudi v organizacijah EU in mednarodnih organizacijah, kot sta OVSE in OZN, naj se Rusija zaveže rešitvi sedanjih konfliktov in preprečevanju morebitnih prihodnjih, pri čemer naj najprej vrne zasedena in nezakonito priključena ozemlja v vzhodnem partnerstvu EU v skladu z mednarodno priznanimi mejami ter spoštuje odločitve držav za evropsko in evroatlantsko povezovanje in demokracijo;

(c) EU in zlasti njene države članice bi morale izpolniti svoje zaveze o kolektivni obrambi, ki so jih sprejele kot članice Nata; opozarja, da imata EU in Nato skupne varnostne izzive, skupne obrambne interese in skupno vse bolj zahtevno varnostno okolje ter da je trdno čezatlantsko varnostno in obrambno partnerstvo prek Nata zato nepogrešljivo, obenem pa si mora EU prizadevati za lastno strateško avtonomijo; EU mora okrepiti svoja prizadevanja za vzpostavitev resnične

evropske obrambe v okviru okrepljenega Nata, da bi lahko prispevala učinkovitejše, premestljive, interoperabilne in trajnostne vojaške zmogljivosti in sile ter se tako pokazala kot močna in odločna mednarodna akterka, ki je sposobna ohranjati mir;

(d) EU bi morala proučiti najnovejšo nacionalno varnostno strategijo Ruske federacije, ki uradno priznava protizahodno usmerjenost ruske zunanje politike in poudarja temeljno in sistemsko nezdružljivost socialno-političnih sistemov Rusije in Zahoda;

(e) EU mora okrepiti sodelovanje med obveščevalnimi službami svojih držav članic, da bi sistematsko izpostavila, označila in diskreditirala ruske sovražne ukrepe in tako zlasti ruskim posebnim službam učinkoviteje preprečevala izvajanje operacij na svojem ozemlju, okrepiti pa mora tudi sodelovanje s svojimi strateškimi partnerji na področju novih ukrepov za boj proti terorizmu, ki ga sponzorira Kremelj; EU bi morala tudi vlagati v projekte za krepitev varnosti ter svojih skupnih vojaških, kibernetskih in energetskih zmogljivosti ter usklajevanje boja držav članic proti vohunstvu;

(f) EU bi morala biti pripravljena uporabiti svoj vpliv in pozvati k izključitvi Rusije iz plačilnega sistema SWIFT, da bi odvrnila ruske oblasti od nadaljnje agresije, pripravljena pa bi morala biti tudi postopno ustaviti uvoz nafte in plina iz Rusije, če bodo ruske oblasti nadaljevale z grožnjami državam članicam EU in vojaškimi akcijami proti sosednjim državam vzhodnega partnerstva;

(g) EU mora tudi nadaljevati s popolno sinhronizacijo električnih omrežij vseh držav članic s sinhronim omrežjem celinske Evrope, kar je najboljši dolgoročni odziv na problematiko strateške energetske odvisnosti Evrope od Rusije, pa tudi nasprotovati širitvi ruskega sektorja jedrske energije proti EU in sprejeti ukrepe za preprečitev, da bi se na trgu EU prodajala električna energija, ki se proizvaja v jedrski elektrarni Astravec, ki jo je zgradil Rosatom, ter drugim projektom, kot je baltska jedrska elektrarna (Baltijskaja NPP);

(h) EU mora v skladu s svojo energetsko politiko in interesi pripraviti in izvajati jasno strategijo, kako zmanjšati svojo odvisnost od ruske nafte in plina ter drugih surovin (zlasti železa/jekla, aluminija in niklja) in povečati svojo energetsko neodvisnost, vsaj dokler je na oblasti predsednik Putin; v zvezi s tem bi EU morala ohraniti ambiciozno in odločno zeleno agendo ter določiti hitro izvajanje svežnja evropskega zelenega dogovora za pomembno geopolitično prednostno nalogo, kar vključuje ukrepe, kot so davek na selitev virov CO_2 in pobude za razogljičenje z razvojem industrije čistega vodika; EU mora tudi takoj izvesti nove fizične ukrepe, kot so zmogljivosti povratnega toka in dodatna čezmejna infrastruktura med državami članicami; EU mora poleg tega diverzificirati svojo oskrbo z energijo, tudi z razvojem novih zmogljivosti za uvoz utekočinjenega zemeljskega plina, energetski prehod in pobude za razogljičenje, ki se hitro krepijo in bi lahko zmanjšale povpraševanje po fosilnih gorivih ter s tem končale energetsko prevlado Rusije na evropski celini; v tem okviru bi bilo treba nemudoma ustaviti gradnjo plinovoda Severni tok 2, ki je v nasprotju z evropsko solidarnostjo ter predstavlja nevarnost povečanja ruske prevlade, odvisnosti EU od ruskega plina in izpostavitve Ukrajine zlonamernim dejanjem Rusije, pri čemer ta plinovod v trenutnih razmerah ne bi smel biti dan v uporabo, tudi če bo njegova gradnja dokončana;

(i) EU in njene države članice morajo pospešiti izvajanje evropskega zelenega dogovora ob upoštevanju, da je v najnovejši energetski strategiji Rusije do leta 2035 predvideno povečanje zmogljivosti za izvoz plina prek plinovodov proti zahodu;

Obvladovanje sedanjih ruskih groženj – boj proti ruskemu vmešavanju v EU in države vzhodnega sosedstva

(j) EU mora še naprej zagovarjati neodvisnost, suverenost in ozemeljsko celovitost držav vzhodnega partnerstva znotraj njihovih mednarodno priznanih meja ter obsoditi neposredno in posredno vpletenost Rusije v oborožene spopade in krepitev vojaške prisotnosti v državah vzhodnega partnerstva ali na njihovih mejah, njeno nezakonito zasedbo in priključitev Krima, dejansko zasedbo nekaterih delov regij Doneck in Lugansk ter kršitve človekovih pravic na ozemljih, ki jih je zasedla ali priključila, saj so bili nedavno pridržani prvi podpredsednik predstavniškega telesa (medžlisa) krimskih Tatarov Nariman Celâl in še štirje drugi voditelji krimskih Tatarov, namreč Aziz in Asan Ahtemov, Ševket Useinov in Eldar Odamanov; EU bi morala dati jasno vedeti, da si vrnitve k običajnim odnosom ni mogoče zamisliti,

dokler Rusija ne ustavi agresivne politike in hibridne vojne proti državam članicam in državam vzhodnega partnerstva EU ter dokler se znova ne vzpostavi ozemeljska celovitost Gruzije, Moldavije in Ukrajine znotraj njihovih mednarodno priznanih meja; EU bi zato morala zagotoviti, da sankcije ostanejo veljavne, dokler Rusija ne izpolni ustreznih pogojev za njihovo odpravo, prav tako bi morala razmisliti o njihovem podaljšanju za eno leto namesto šestih mesecev, kot trenutno velja;

(k) EU bi morala še naprej prispevati k razvoju posvetovalne in usklajevalne funkcije mednarodne platforme za Krim, da bi se ob doslednem spoštovanju mednarodnega prava miroljubno končala začasna ruska zasedba Avtonomne republike Krim in mesta Sevastopol ter ponovno vzpostavil nadzor Ukrajine nad ozemljem;

(l) EU mora priznati evropske težnje sosednjih držav in zavrniti rusko politiko področij vpliva; poleg tega bi EU morala priznati, da ima strateško odgovornost za stabilnost in razvoj v svojem sosedstvu, zlasti v regiji vzhodnega partnerstva, in še naprej zahtevati, naj Rusija konstruktivno sodeluje v normandijskem procesu ter izpolnjuje svoje mednarodne obveznosti, zlasti v skladu s sporazumi iz Minska in Konvencijo OZN o pomorskem mednarodnem pravu; EU bi morala še naprej sodelovati pri polnem izvajanju sporazumov iz Minska, tudi prek držav članic, vključenih v normandijsko četverico, in v zvezi s tem proučiti možnosti za čezatlantsko sodelovanje; poleg tega bi morala razširiti obseg svojih sankcij, tako da bi zajemale vsiljevanje potnih listov in organizacijo nezakonitih volitev na Krimu ter povečale posledice, ki jih Rusija občuti, ker zavira izvajanje sporazumov iz Minska in pogovore v okviru normandijske četverice; EU bi morala te ukrepe uskladiti z ZDA, Združenim kraljestvom, Kanado, Japonsko in drugimi partnerji, da bi razširila njihov obseg ali povečala njihovo učinkovitost;

(m) poleg tega bi EU morala sprejeti odločne ukrepe, da bi Rusijo odvrnila od izogibanja obstoječim sankcijam EU; v ta namen bi morala EU pregledati in posodobiti svoje veljavne predpise za odpravo več vrzeli, da bi povečala učinkovitost sankcij in dejansko povečala posledice, ki jih Rusija čuti zaradi svojih hibridnih agresivnih dejanj;

(n) EU mora od Ruske federacije zahtevati, da brezpogojno izpolni vse določbe sporazuma o premirju pod okriljem EU z dne 12. avgusta 2008, zlasti zavezo o umiku vseh vojaških sil z zasedenega gruzijskega ozemlja;

(o) da bi zajezila revizionistično ravnanje predsednika Putina v zvezi z njegovimi sosednjimi državami, bi EU morala predlagati novo jasno strategijo za dolgoročno sodelovanje z državami vzhodnega partnerstva, katere namen bo okrepiti odpornost institucij, gospodarstev in družb teh držav ter okrepiti prizadevanja za približevanje teh držav EU;

(p) cilj solidarnosti EU z državami vzhodnega partnerstva bi morala biti okrepitev zaupanja v EU kot zanesljivo partnerico glede varnostnih vprašanj, na primer z večjo vključenostjo EU v mirno reševanje sporov; EU bi morala zagotoviti, da se varnostna razsežnost držav vzhodnega partnerstva ustrezno odraža tudi v strateškem kompasu EU, in razmisliti o sprejetju varnostnih dogovorov – okvirov za povečanje naložb in pomoči na področju varnostnega, vojaškega, obveščevalnega in kibernetskega sodelovanja – z izbranimi državami v svojem sosedstvu, kot so Ukrajina, Moldavija in Gruzija, da bi okrepila njihovo odpornost; EU na usklajevanje s temi državami na področju varnosti ne sme gledati zgolj z vidika širitve Nata, temveč bi morala biti ambiciozna pri ocenjevanju varnostnih izzivov na terenu in skupaj z mednarodnimi partnerji razmisliti o zagotovitvi obrambne opreme prijateljskim državam vzhodnega partnerstva v skladu s členom 51 Ustanovne listine Združenih narodov; EU bi morala tudi okrepiti sodelovanje s prijateljskimi državami vzhodnega partnerstva prek Evropske obrambne agencije in na področjih, kot so informacijska in kibernetska odpornost ter izmenjava obveščevalnih podatkov, ter stopnjevati skupne vojaške vaje;

(q) EU bi morala sodelovati z Natom ter spodbuditi in razširiti sedanja prizadevanja v črnomorskem območju, zlasti pa še naprej sodelovati z državami vzhodnega partnerstva na podlagi pristopa celotne družbe, da bi zagotovila varno in stabilno črnomorsko regijo;

(r) EU bi tudi morala biti zaskrbljena zaradi vloge Kremlja na Zahodnem Balkanu, ki zajema tudi dezinformiranje, ki ga podpira država, ter vzpostavljanje političnih in vojaških vezi z regionalnimi političnimi elitami; EU bi se morala zavedati, da poseganje Kremlja v volitve in podpora protidemokratičnim silam v regiji Zahodnega Balkana ostajata problematična zlasti v državah, ki so tudi članice Nata;

(s) EU se mora tudi odzvati na to, da predsednik Putin odprto podpira Lukašenkov režim pri brutalnem zatiranju beloruskega ljudstva in sodeluje z Lukašenkom pri hibridnih napadih na demokratične sile Belorusije; EU mora torej priznati, da Kremelj tako neposredno ogroža suverenost Belorusije in njena prizadevanja za demokracijo, ter jasno povedati, da bo morala, če bo Rusija nadaljevala trenutno politiko do Belorusije, uvesti dodatne stroge ukrepe za zajezitev delovanja in odvračanje, saj z obrambo demokracije v Belorusiji EU podpira tudi demokracijo v Rusiji; EU bi morala razkriti sodelovanje Rusije pri hibridnih ukrepih Lukašenkovevega režima proti EU, vključno z uporabo migrantov kot orodja za destabilizacijo Zahoda, ter zahtevati, da Kremlin odgovarja za te sovražne in barbarske dejavnosti;

(t) EU mora iz lastnega okolja odstraniti hibridno vmešavanje Kremlja in njegove prakse pranja denarja, ki vplivajo na politične in poslovne elite EU, če želi učinkovito pomagati ruskemu ljudstvu na poti k demokraciji;

(u) EU in njene države članice bi morale dati jasno vedeti, da ne bodo sprejele nobenega poskusa vključitve Belorusije v Rusijo, saj bi to bilo v nasprotju z voljo beloruskega ljudstva in bi se o tem pogajal nelegitimni voditelj;

(v) ugotavlja, da vse več mednarodnih akterjev, med njimi Rusija, izvaja strategije hibridnega vojskovanja, tudi proti EU in njenim državam članicam; poudarja, da so ta dejanja še posebej destabilizirajoča in nevarna, saj brišejo meje med vojno in mirom, spodkopavajo demokracije in sejejo dvom med ciljnim prebivalstvom; zato bi morale EU in njene države članice v sodelovanju z Natom in svojimi partnericami, vključno z državami vzhodnega partnerstva, ki imajo na tem področju edinstvene izkušnje in znanje, okrepiti spremljanje in analizo ruskih dejavnosti hibridnega vojskovanja (vključno z manipulativnimi dezinformacijskimi kampanjami, kibernetskimi napadi, vohunjenjem in vmešavanjem v volitve); zlasti bi morale nujno zagotoviti, da je za odkrivanje, analizo in preprečevanje ruskih hibridnih groženj in vmešavanja, zoperstavljanje tem grožnjam in vmešavanju ter njihovo zajezitev namenjenih dovolj sredstev, osebja in instrumentov; to je še posebej pomembno zaradi poskusov spodkopavanja evropskega projekta, polarizacije in razdelitve demokratičnih družb z dezinformiranjem ter podpiranjem in financiranjem protidemokratičnih, populističnih, ekstremističnih, večinoma desničarskih ali radikalnih levičarskih strank, gibanj in nevladnih organizacij ali političnih separatističnih sil v Evropi, tudi v kibernetskem prostoru in prek družbenih medijev in medijev, kot sta Russia Today in Sputnik; politične stranke v EU, ki namerno koristijo finančna sredstva, ki jih zagotavlja Ruska federacija, v zameno za politično in drugo podporo Parlamenta ter drugih organizacij za ruske politike in cilje v škodo interesom in vrednotam EU, so moralno in politično odgovorne;

(w) v zvezi s tem mora EU pripraviti usklajeno in celostno strategijo za zajezitev, vključno z ukrepi za zaščito svojega medijskega okolja in sistematičnim spremljanjem vsebin, ki jih ponujajo ruski in z Rusijo povezani mediji ter ponudniki internetnih storitev (v ruskem ali katerem koli drugem jeziku), ne da bi pri tem omejevali svobodo tiska; EU bi morala v okviru svoje strategije Rusijo poklicati na odgovornost vsakič, ko ta izvede hibridni napad na EU in države članice, povečati odpornost na kibernetske napade in razširiti zmogljivosti projektne skupine EU East StratCom, saj bi morala pokrivati tudi dezinformacije v prostoru EU; EU in njene države članice bi morale izvajati drznejše in bolj usklajene sorazmerne odzive na takšne napade, na primer z izgonom ruskih diplomatov na ravni EU kot odziv na izgon diplomatov posameznih držav članic s strani ruskih oblasti;

(x) EU bi morala tudi zagotoviti hitro izvajanje predlogov Posebnega odbora Evropskega parlamenta o tujem vmešavanju v demokratične procese v Evropski uniji, tudi o dezinformacijah;

Sodelovanje in selektiven dialog s Kremljem za pripravo prehoda Rusije, vključno s sektorskim sodelovanjem

(y) EU bi si morala v sodelovanju z Rusijo prizadevati za dvoje: na eni strani za pogojen selektiven dialog s kremeljskimi oblastmi in regionalnimi vladami ter na drugi strani za strateško sodelovanje z rusko civilno družbo, ki si prizadeva za demokracijo v Rusiji, pa tudi za neodvisno sodelovanje z regionalnimi in lokalnimi akterji; strategija EU za Rusijo ne bi smela izključevati sodelovanja z oblastmi, kadar je to v interesu EU in se ne spodkopavajo zaveze EU glede ciljev na področju človekovih pravic in demokracije, saj je za EU še vedno pomembno, da poišče načine za umiritev sedanjih napetosti z opredelitvijo ukrepov za povečanje preglednosti ter zmanjšanje tveganja za nesporazume in napačne ocene;

četrtek 16. septembra 2021

(z) EU bi zlasti morala nadaljevati institucionalno sodelovanje z Rusijo prek mednarodnih organizacij in večstranskih pogodb, kot so OZN, OVSE, Arktični svet in Svet Evrope, da bi se čim prej spopadli z regionalnimi in svetovnimi izzivi, obravnavali vprašanje preprečevanja in reševanja konfliktov ter spodbujali dopolnjujoče se ali skupne interese, na primer na področju okoljskih vprašanj ali zelene preobrazbe Rusije in EU, Pogodbe o odprtih zračnih prostorih, jedrske razorožitve, omejitve orožja in nadzora nad oborožitvijo, arktičnih vprašanj, izvajanja skupnega celovitega načrta ukrepanja (jedrski dogovor z Iranom) ter stanja na Bližnjem vzhodu, v Libiji ter Afganistanu; EU bi morala izkoristiti selektivno sodelovanje z Rusijo v zvezi z regionalnimi in globalnimi vprašanji, da bi Rusijo trdno umestila v večstransko sodelovanje in na pravilih temelječi mednarodni red ter jo tako odvrnila od ogrožanja varnosti in blaginje, tudi v EU in evropskem sosedstvu; natančneje, EU bi morala evropski zeleni dogovor in njegove podnebne cilje uporabiti tudi za sodelovanje z Rusijo pri njenem zelenem prehodu, zlasti za pospešitev razogljičenja, zmanjšanje emisij CO2 v Rusiji (ki kljub ratifikaciji Pariškega sporazuma še vedno naraščajo), povečanje energijske učinkovitosti in razširitev uporabe obnovljivih virov energije, ki imajo v Rusiji ogromen potencial; EU lahko pomaga tudi pri ozaveščanju o podnebnih spremembah, ki v Rusiji še vedno poteka počasi;

(aa) EU, njene države članice in Rusija bi si morale prizadevati za sodelovanje na Arktiki v okviru politike severne dimenzije, saj je njihovo nadaljnje konstruktivno sodelovanje izjemno pomembno za boj proti posledicam podnebnih sprememb na Arktiki in za preprečitev, da bi regija postala nov predmet vojaških napetosti;

(ab) vendar pa sodelovanje na nekaterih posebnih področjih ne bi smelo voditi v popuščanja glede vrednot in EU ne bi smela nikoli prezreti geostrateških posledic in interesov svojih partnerjev; EU mora zagotoviti, da bo vsakršno nadaljnje sodelovanje s Kremljem odvisno od njegove obljube, da bo prekinil notranjo agresijo, ki jo izvaja nad svojim ljudstvom, sistemsko represijo opozicije, zastraševanje in mučenje političnih zapornikov, razveljavil ali spremenil vse zakone, ki niso združljivi z mednarodnimi standardi, kot so zakoni o „tujih agentih“ in tako imenovanih ekstremističnih ali nezaželenih organizacijah, zaustavil zatiranje organizacij civilne družbe, zlasti tistih, ki se borijo proti korupciji in zagovarjajo človekove pravice v Rusiji, ter končal zunanjo agresijo proti sosednjim državam; v tem okviru mora EU tudi opozoriti Rusijo, da je pridržanje političnih nasprotnikov v nasprotju z njenimi mednarodnimi zavezami, in vztrajati pri depolitizaciji sodstva, pravici do poštenega sojenja in dostopu do pravnega svetovanja; drugače povedano, EU mora imeti v prizadevanjih za sodelovanje s Kremljem jasno opredeljena načela, od katerih ne odstopa, vključno s popolnim spoštovanjem suverenosti in ozemeljske celovitosti partnerskih držav, in ne sme sodelovati z Rusijo zgolj zaradi ohranjanja kanalov za dialog; EU si ne bi smela prizadevati za obsežna pogajanja s Kremljem, če bo ta zahteval svobodo v zvezi z ravnanjem doma in na območju, ki naj bi bilo v njegovem posebnem interesu (Ukrajina, Belorusija itd.); EU mora popolnoma jasno izraziti, da zaradi boljših odnosov z Moskvo ne bo žrtvovala drugih držav;

(ac) poleg tega bi EU morala pozvati Rusko federacijo, naj odgovori na pereča vprašanja mednarodne skupnosti ter Organizaciji za prepoved kemičnega orožja takoj razkrije celoten program za novičok; EU bi morala tudi obsoditi vlogo Rusije v sestrelitvi letala na letu MH17 leta 2014 in pozvati Rusko federacijo, naj v celoti sodeluje pri preiskovanju večjih mednarodnih kaznivih dejanj, incidentov in tragedij, kot je sestrelitev letala družbe Malaysia Airlines na letu MH17, ter drugih nedavnih incidentov, pri katerih so bile udeležene ruske obveščevalne službe, na ozemlju držav članic EU in držav vzhodnega partnerstva, tudi v Belorusiji;

(ad) EU bi morala kot že ob številnih priložnostih znova pozvati ruske oblasti, naj na Poljsko vrnejo razbitine in črne skrinjice poljskega vladnega letala Tu-154, ki je aprila 2010 strmoglavilo v bližini Smolenska;

Podpora demokraciji – odgovor v obliki sankcij, finančnega nadzora in mednarodnih preiskav

(ae) EU mora okrepiti sodelovanje z ZDA in drugimi podobno mislečimi partnerji ter vzpostaviti zavezništvo za obrambo demokracije v svetu in predlagati nabor orodij za obrambo demokracije, ki bi moral predvidevati skupno ukrepanje v zvezi s sankcijami, politikami za boj proti nezakonitim finančnim tokovom, pravili o pogojevanju gospodarske in finančne pomoči, mednarodnimi preiskavami ter podporo zagovornikom človekovih pravic in demokracije; poleg tega bi agenda EU morala izravnati prizadevanja Rusije in Kitajske, da oslabita demokracijo po svetu in destabilizirata evropski red;

(af) EU bi morala vzpostaviti centraliziran okvir za boj proti nezakonitim finančnim tokovom, dodatno okrepiti svoj okvir za preprečevanje pranja denarja in zagotoviti njegovo dosledno izvajanje, olajšati poglobljeno sodelovanje med pristojnimi organi in ustanoviti organ EU za finančni nadzor, da bi izboljšala zaščito EU in njenih držav članic pred nezakonitimi finančnimi praksami in vmešavanjem Rusije ter drugih avtoritarnih režimov, ki se uporabljajo za subverzivne politične namene in torej pomenijo grožnjo za varnost in stabilnost Evrope;

(ag) predvsem mora EU razmisliti o vključitvi Rusije na seznam tretjih držav z velikim tveganjem pranja denarja, kar bi moralo biti ključno pri zagotavljanju močnejšega nadzora EU nad vsemi finančnimi tokovi iz Rusije in Belorusije; poleg tega bi EU morala tudi okrepiti svoj bančni sistem in vzpostaviti regulativni okvir za boj proti ruskemu finančnemu vmešavanju v demokratične procese EU in držav članic, vključno s strategijo za zajem elit in tehniko kooptiranja najvišjih javnih uslužbencev in nekdanjih evropskih politikov; takšen okvir bi moral povečati preglednost sredstev, ki jih ruske elite deponirajo ali porabijo v EU, ter pomagati pri preprečevanju in odzivanju na financiranje političnih strani, političnih gibanj in političnih kampanj s strani ruskih akterjev, pa tudi na naložbe v strateško infrastrukturo in organe, vključno z univerzami in političnimi možganskimi trusti, ki bi lahko vzpostavile ali okrepile odvisnost nekaterih gospodarskih sektorjev od Rusije in bi lahko služile kot izhodišča za rusko vohunjenje ter varnostne grožnje; v zvezi s tem bi EU morala sankcionirati rusko premoženje, ki se neposredno in posredno uporablja za vmešavanje v njene demokratične procese ter procese držav članic EU in držav vzhodnega partnerstva; obenem bi morale nacionalne vlade in mednarodne organizacije opraviti preiskave v zvezi s skritim premoženjem glavnih ruskih voditeljev in oligarhov ter objaviti te zneske;

(ah) EU bi morala čim prej vzpostaviti učinkovita pravna sredstva za boj proti čezmejni korupciji in s tem povezanemu pranju denarja, zlasti kadar gre za korupcijo in nezakonite prakse financiranja, ki prihajajo iz Rusije, ter veliko obsežneje uporabljati zaplembo brez kazenske obsodbe, da bo učinkovito obravnavala kremeljsko kleptokracijo; v zvezi s tem ruske oblasti ne bi smele ruskim organizacijam civilne družbe in nevladnim organizacijam sistematično odvzemati sredstev za boj proti korupciji; poleg tega bi EU morala okrepiti zmogljivosti za razkrivanje in zaustavitev tokov umazanega denarja iz Rusije ter za razkrivanje skritih dragocenosti in finančnih sredstev avtokratov in koruptivnih oligarhov ruskega režima v državah članicah; institucije EU bi morale redno poročati o teh primerih na polletnih predstavitvah v Evropskem parlamentu o stanju demokracije v Rusiji; ta poročila bi morala vključevati imena najpomembnejših članov Putinovega kroga;

(ai) EU bi morala v boju za zaustavitev nezakonitih tokov denarja iz Rusije posebno pozornost posvetiti finančnim tokovom iz Belorusije, saj so avtokrati in koruptivni oligarhi med seboj povezani; posebna poročila institucij EU Parlamentu bi morala obravnavati vprašanje ruskega finančnega vmešavanja v Belorusiji, vključno s strateškimi sektorji, ter vključevati informacije o sredstvih krogov Aleksandra Lukašenka in koruptivnih oligarhov;

(aj) EU bi morala obravnavati rusko manipuliranje z informacijami in poskuse vmešavanja v demokratične procese na ravni EU in v njenih državah članicah, in sicer s preučitvijo in vzpostavitvijo potrebnih instrumentov za nasprotovanje tem pojavom in boj proti njim;

(ak) v skladu z načelom „demokracija na prvem mestu“ bi morala EU zaostriti pogoje v odnosih z Rusijo, in sicer s prizadevanjem za dialog ali sporazum s to državo o ukrepih za zaščito človekovih pravic, medijske svobode in svobodnih volitev kot odločnejšo zahtevo za dialog; EU in države članice bi tudi morale pregledati svojo naložbeno podporo in projekte gospodarskega sodelovanja (kot so Severni tok 2 in jedrske elektrarne, ki jih gradi Rosatom) ter okrepiti prizadevanja za omejitev kremeljskih strateških naložb, ki pogosto izvirajo iz držav članic EU prek finančnih tokov ruskih oligarhov in podjetij, ustanovljenih za financiranje ruskega zlonamernega vmešavanja in širjenja korupcije v EU; v zvezi s tem bi EU morala posebno pozornost nameniti pravni instituciji dvojnega državljanstva in vztrajati, da Bolgarija in Malta opustita svoje ureditve „zlatih potnih listov“; poleg tega EU ne bi smela izvajati skupnih transakcijskih ali poslovnih projektov brez predhodne politične primerne skrbnosti glede preglednosti, korupcije in političnih posledic, saj takšni projekti ne bi smeli ogroziti solidarnosti med državami članicami ali s sosedami EU, koristiti strukturam korupcije v Rusiji ali EU in ne bi smeli negativno vplivati na človekove pravice ali okolje;

četrtek 16. septembra 2021

(al) obenem bi EU morala pri ponovni oceni programov finančne podpore za Rusijo in naložb v Rusiji, ki bi morala med drugim vključevati revizijo mandatov finančnih institucij EU za posojila, uporabiti načelo „demokracija na prvem mestu“; podobno bi morala oceniti svoje sodelovanje z Rusijo v različnih oblikah zunanje politike in pregledati, ali Rusija izpolnjuje svoje zaveze do Sveta Evrope;

(am) EU bi morala oblikovati nove načine, ki bi zagotovili večjo učinkovitost pri zahtevanju izpustitev političnih zapornikov; EU bi morala zahtevati, da ruske oblasti izpustijo vse tiste, ki so neupravičeno zaprti iz političnih razlogov, vključno z Aleksejem Navalnim, Aleksejem Pičuginom, Jurijem Dmitrijevim in vsemi drugimi, ki jih je center za človekove pravice Memorial označil za politične zapornike v skladu z merili, ki jih je določila Parlamentarna skupščina Sveta Evrope v resoluciji št. 1900/2012; EU mora izkoristiti vsako priložnost, da ruske oblasti opozori na te in druge kršitve na področju svobode izražanja, zlasti v zvezi z nadlegovanjem, kazenskim pregonom in fizičnimi napadi na politične aktiviste in aktiviste civilne družbe, novinarje in zagovornike človekovih pravic v Rusiji; EU bi morala odločno zahtevati, da se te kršitve ustavijo in so preiskane, ter pozvati Rusijo, naj zagotovi, da bodo storilci odgovarjali za svoja dejanja;

(an) institucije EU morajo na predstavitvah v Parlamentu redno poročati o stanju političnih zapornikov v Rusiji, vzpostaviti tesne stike z oporečniki, nevladnimi organizacijami, organizacijami civilne družbe, zagovorniki človekovih pravic in neodvisnimi mediji v Rusiji ter povečati finančno podporo zanje in nenehno spremljati imena političnih aktivistov v zaporih v Rusiji in razmere, v katerih se nahajajo; poleg tega bi se države članice morale vzdržati dovoljevanja ali omogočanja deportacij in izročanja političnih nasprotnikov in prosilcev za azil Rusiji, kadar bi bilo ogroženo njihovo življenje ali telesna celovitost; EU bi morala po potrebi tudi olajšati izdajanje nujnih vizumov in zagotoviti začasno zatočišče v državah članicah EU;

(ao) nadalje bi EU morala pozorno spremljati stanje človekovih pravic v Rusiji, tudi s spremljanjem sodnih postopkov zoper organizacije civilne družbe, opozicijske politike in aktiviste, ki bi ga izvajali delegacija EU v Rusiji in veleposlaništva držav članic; morala bi tudi razširiti globalni režim sankcij EU na področju človekovih pravic in ga uporabljati za kršitve človekovih pravic, storjene na vseh ozemljih, ki so jih prizadeli zamrznjeni konflikti, ali v nezakonito zasedenih regijah držav vzhodnega partnerstva; obenem bi EU morala izpolniti svojo zavezo glede vključevanja načela enakosti spolov v vse zunanje ukrepe in podpirati temeljne človekove pravice, tudi z bojem proti nasilju na podlagi spola, rasizmu, ksenofobiji, kaznivim dejanjem iz sovraštva, policijskemu nasilju in drugim oblikam diskriminacije ter z zagovarjanjem enakosti spolov, pravic žensk, pravic oseb LGBTI+ in pravic manjšin v Rusiji; EU bi morala v vseh primerih, kadar je to mogoče, pomagati zatiranim prebivalcem Rusije, zlasti tistim, ki se spopadajo z diskriminacijo na podlagi starosti, veroizpovedi, rase, etnične pripadnosti, jezikovne ali družbene skupine, spolne usmerjenosti, spolnega izraza, spolne identitete, spolnih značilnosti ali drugih razlogov; EU bi se morala tudi posvetiti ravnanju z zagovorniki pravic žensk, zastopanosti žensk v politiki in javni upravi, priložnostim žensk na trgu dela ter spolnemu in reproduktivnemu zdravju in pravicam v Rusiji; EU bi morala nadalje obsoditi preganjanje, samovoljno pridržanje in mučenje oseb LGBTI+ v številnih delih Ruske federacije, poudariti stalno potrebo po preiskavah in pozvati k takojšnji izpustitvi vseh zapornikov v takih okoliščinah, zlasti v Čečeniji; poleg tega bi se EU morala osredotočiti na dejstvo, da ruska vlada stalno uporablja prepoved „gejevske propagande“ za upravičevanje kazenskih pregonov; EU bi morala ob podpori držav članic v skladu z evropskim in nacionalnim pravom poenostaviti postopke za pridobitev azila za take žrtve;

(ap) EU bi morala povečati zmogljivosti za pripravo in uvedbo sankcij proti ruskim oblastem, ruskim oligarhom, privržencem Vladimirja Putina in njihovim družinskim članom zaradi kršitev človekovih pravic ali sistemskega zatiranja demokratičnih sil, manjšin, verskih skupin in skupin LGBTI+ v Rusiji; v ta namen bi morala centralizirati odločanje, tako da bi lahko samodejno uvedla sankcije v primeru hudih kršitev človekovih pravic, in razmisliti o uvedbi pravila o glasovanju s kvalificirano večino v Svetu v drugih primerih kršitev človekovih pravic; EU bi tudi morala nemudoma sprejeti režim protikorupcijskih sankcij EU, po možnosti po zgledu globalnega sistema Združenega kraljestva za protikorupcijske sankcije, da bi dopolnila sedanji globalni režim sankcij EU na področju človekovih pravic, v primeru nadaljnjega stopnjevanja pa bi morala razmisliti tudi o sankcijah, usmerjenih v financiranje obveščevalnih služb in vojske ter naftnega in plinskega sektorja; če bi prišlo do tega, bi EU morala pripraviti nov mehanizem sankcij, pri katerem bi nadaljevanje sovražnih dejanj Ruske federacije sprožilo zmanjšanje uvoza energentov od dobaviteljev s sedežem v Rusiji na ravni EU za določen odstotek, hkrati pa bi državam članicam pomagala pri zapolnitvi vrzeli z ukrepi, skladnimi z evropskim zelenim dogovorom; poudarja, da bi se moral obseg zmanjšanja vsako leto samodejno povečati za enak odstotek, dokler Ruska federacija ne bi odpravila sovražnih dejanj;

(aq) EU bi se morala posvetovati z nevladnimi organizacijami, da bi zbrala koristne informacije za svojo politiko sankcij, saj bi ji te organizacije lahko pomagale pri temeljiti pripravi in preiskovanju primerov; priporoča, da države članice nemudoma okrepijo sodelovanje na področju protiobveščevalnih dejavnosti in izmenjavo informacij, da bi razkrile in onemogočile delovanje ruskih tajnih mrež v EU;

(ar) EU bi morala prek platforme za nekaznovanje in v pravosodnem vozlišču EU sprožiti mednarodne preiskave zločinov, ki jih je zagrešil režim predsednika Putina nad ruskim ljudstvom in režim Lukašenka v Belorusiji, ter sodelovati v teh preiskavah; v povezavi s temi preiskavami bi morala EU ustanoviti projektno skupino svetovalcev, ki bo pomagala v državnih in mednarodnih preiskavah, sojenjih in pri ustanavljanju sodišč EU, ter redno poročati Parlamentu o stanju političnih svoboščin v Rusiji;

(as) EU bi morala poleg tega spodbujati in podpirati prizadevanja v nacionalnih in mednarodnih jurisdikcijah za začetek kazenskih postopkov, da bi ruske vojaške in paravojaške skupine odgovarjale za kršitve in kazniva dejanja, vključno z vojnimi zločini proti civilistom, storjenimi med operacijami v več državah, na primer v Siriji, Srednjeafriški republiki in Libiji;

(at) EU bi morala tudi zahtevati neodvisno in nepristransko preiskavo umora opozicijskega voditelja Borisa Nemcova ter privesti storilce pred sodišče v skladu s priporočili OVSE in Sveta Evrope;

(au) poleg tega bi EU morala najostreje obsoditi neupravičene sankcije proti uradnikom EU in pozvati ruske oblasti, naj jih nemudoma odpravijo;

(av) EU mora biti pripravljena, da ne bo priznala ruskega parlamenta in da bo razmislila o zahtevi za izključitev Rusije iz mednarodnih organizacij s parlamentarnimi skupščinami, zlasti Parlamentarne skupščine Sveta Evrope, če se bodo parlamentarne volitve leta 2021 v Rusiji izkazale za nepoštene ter če bodo potekale v nasprotju z demokratičnimi načeli in mednarodnim pravom; poleg tega bi EU morala obsoditi vsakršen poskus predsednika Putina, da bi še naprej opravljal funkcijo po izteku njegovega sedanjega zadnjega predsedniškega mandata, ki se izteče 7. maja 2024, na podlagi ustavnih sprememb iz leta 2020, ki jih je Parlament označil za „nezakonito sprejete“;

(aw) EU bi morala rusko vlado in državno dumo pozvati, naj revidirata pravni okvir za volitve, vključno z opazovanjem volitev, da bi se olajšali pluralizem ter svobodne in poštene volitve v skladu z mednarodnimi standardi in ustvarili enaki pogoji za opozicijske kandidate;

(ax) obenem bi države članice morale sprejeti vse možne ukrepe, da bi svojim državljanom preprečile opravljanje vloge mednarodnih opazovalcev parlamentarnih volitev leta 2021 na zasedenem Krimu, ki jih nezakonito organizira Rusija; v teh okoliščinah bi se Parlament in nacionalni parlamenti morali izogibati vsem dejavnostim, o katerih bi se lahko napačno trdilo, da pomenijo mednarodno opazovanje, in bi morali uvesti sankcije zanje; poleg tega bi morala EU obsoditi in zavrniti dejstvo, da Rusija nezakonito organizira te in nadaljnje volitve na zasedenem Krimu, pa tudi na zasedenih območjih v regijah Doneck in Lugansk;

Podpora demokraciji – podpora prodemokratični ruski družbi

(ay) EU bi morala izraziti pripravljenost za izboljšanje svojih odnosov z državljani Ruske federacije s sprejetjem in objavo nagovora ruskemu ljudstvu;

(az) EU bi morala sprejeti strategijo, ki bo upoštevala različen možen razvoj odnosov med EU in Rusijo ter razvoj dogodkov v sami Rusiji; zlasti bi morala imeti vizijo in strategijo za prihodnje odnose EU s svobodno, uspešno, mirno in demokratično Rusijo, ki bo v celoti zavezana mednarodnemu pravu, svojim mednarodnim obveznostim in načelom dobrih sosedskih odnosov; takšna strategija bi morala vsebovati pestro ponudbo s pogoji in spodbudami, kot so liberalizacija vizumskega režima, prostotrgovinske naložbe in programi modernizacije ter strateško partnerstvo, ki bo med drugim usmerjeno v zagotavljanje stabilnosti na celini in polno spoštovanje njenih mednarodnih meja; EU bi tudi morala predstaviti morebitne koristi, ki jih je pripravljena ponuditi v zameno za demokratično preobrazbo Rusije v pravi demokratični sistem upravljanja, ki bo spoštoval človekove pravice, temeljne svoboščine, mednarodno pravo in na pravilih temelječ mednarodni red, ter za korenito spremembo njene sedanje zunanje politike in mednarodnega ravnanja;

četrtek 16. septembra 2021

(ba) EU bi morala podpreti rusko civilno družbo in spodbujati medosebne stike med državljani EU in Rusije, zlasti ker so ruski državljani največji prejemniki schengenskih vizumov na svetu, pri čemer gre večinoma za vizume za večkratni vstop in vizume, ki se izdajo za več let; zato bi morala proučiti možnost znižanja vizumskih taks in ovir za ruske državljane in izvesti učinkovito informacijsko kampanjo, da bi pokazala, da so Rusi dobrodošli v EU; EU bi morala tudi razširiti svoje programe šolskih, univerzitetnih, znanstvenih in kulturnih izmenjav z Rusijo ter proučiti možnosti za ponujanje pripravništev in neposrednih možnosti za zaposlovanje visoko in nizko usposobljenih delavcev iz Rusije; EU mora ustvariti in razširiti alternativne rešitve, ki bodo politično motiviranim priseljencem iz Rusije omogočili življenje v EU v varnih in pravno zanesljivih pogojih; poleg tega bi EU morala znatno povečati svojo finančno in tehnično pomoč sindikatom, neodvisnim medijem, nevladnim organizacijam in organizacijam civilne družbe ter ukrepe za krepitev zmogljivosti civilnega sektorja v Rusiji; poleg tega bi EU morala finančno podpreti humanistične študijske programe na univerzah v EU, ki bi ruskemu ljudstvu, zlasti študentom, omogočili, da se vključijo v demokratično preobrazbo svoje države;

(bb) EU bi morala sprejeti izčrpen seznam vseh razpoložljivih instrumentov za sodelovanje z demokratično družbo v Rusiji, ki lahko vključuje predloge številnih ruskih organizacij civilne družbe;

(bc) EU bi se morala odzvati na propagando in dezinformacijske kampanje, ki jih režim predsednika Putina objavlja v ruščini v EU, državah vzhodnega partnerstva in v sami Rusiji, z zagotavljanjem podpore in krepitvijo neodvisnih novinarjev in medijskih hiš, ki so alternativa kremeljskim dezinformacijam, in podpreti ustanovitev svobodne ruske televizije, ki bo oddajala 24 ur na dan 7 dni v tednu; EU bi morala še naprej podpirati neodvisne medije, novinarje in blogerje v Rusiji, da bi okrepila alternativne vire in kanale, ki niso pod nadzorom Kremlja;

(bd) EU se mora zoperstaviti pritisku na neodvisne medije, vključno z ustanovitvijo Evropskega sklada za demokratične medije, ki bo podpiral neodvisne medije po vsem svetu, tudi v Rusiji; EU mora tudi storiti več za podporo in krepitev neodvisnih novinarjev in medijskih hiš, ki ponujajo alternativo dezinformacijam iz Kremlja, brez katerih Rusija ne more biti demokratična, uspešna in svobodna; v zvezi s tem bi morala EU glede na obremenjujoče in nepraktične zakone o„tujih agentih“, ki so jih ruske oblasti sprejele za zatiranje svobode govora in neodvisnega novinarstva, podpreti neodvisne medijske hiše, kot sta Meduza in Radio Free Europe/Radio Liberty;

(be) delegacija Parlamenta pri odboru za parlamentarno sodelovanje EU-Rusija bi morala prevzeti nalogo identifikacije ustreznih oseb, ki imajo vodilno vlogo v ruski družbi in bi bile odprte za vzpostavitev konstruktivnega in neprekinjenega dialoga ter za vzpostavitev programa javnih stikov z rusko civilno družbo, njenimi univerzami, glavnimi znanstvenimi in kulturnimi ustanovami, nevladnimi organizacijami, političnimi gibanji ter umetniškimi in intelektualnimi krogi;

(bf) EU mora upoštevati, da se je odobravanje Josepha Stalina med ruskim prebivalstvom v času Vladimirja Putina povečalo na najvišjo raven doslej, pri čemer 70 % družbe meni, da je imel Stalin pozitivno vlogo v ruski zgodovini; EU bi morala priznati, da je to posledica Putinove politike „stalinizacije množične zavesti“ in represije nad neodvisnimi zgodovinarji; EU mora vztrajati, da se sovjetski arhivi odprejo za akademike in raziskovalce ter da se objavijo podrobnosti genocida Stalinovih podpornikov nad Rusi in drugimi narodi Sovjetske zveze in njenih satelitskih držav, vključno z dokumentacijo v zvezi z zločinsko vojaško operacijo v mestu Augustów;

(bg) OZN je internet razglasila za človekovo pravico in v zvezi s tem bi morala EU obsoditi poskuse Kremlja, da bi blokirali, nadzirali in cenzurirali ruske državljane ter jim celo onemogočili dostop do interneta; EU mora pozvati svetovne družbe IT, naj upoštevajo ta nedemokratična prizadevanja, ko razmišljajo o delovanju na ruskem trgu;

(bh) končno bi EU morala vzpostaviti zavezujoč pravni okvir, s katerim se bo lahko odločno odzvala na kampanje, usmerjene v rušenje demokracije ali pravne države, med drugim s posebnimi ukrepi proti tistim, ki so odgovorni za takšne kampanje; EU bi morala tudi razviti učinkovite strategije na področju digitalne politike, da bi s tehnološkimi standardi in odprtim internetom podprla svobodne prostore in omejila zatiralske tehnologije; EU bi zato morala podpreti odprtokodne tehnologije, storitve za varno komunikacijo, decentralizirane platforme in nove privlačne platforme družbenih medijev z nizkim pragom, ki zagotavljajo varstvo zasebnosti, za rusko prebivalstvo, hkrati pa razširiti svetovne tehnološke standarde na področju zasebnosti, oblikovati etične in pravne standarde, ki imajo sporočilni učinek pri spodbujanju varstva temeljnih pravic, si prizadevati za mednarodno prepoved tehnologij za

množični nadzor in invazivnih sistemov družbenega točkovanja ter vztrajati pri prepovedi avtonomnih orožnih sistemov;

Podpora ruskemu ljudstvu in demokraciji – uspeh vzhodnega partnerstva kot navdih za prebivalce Rusije

(bi) EU bi morala še naprej krepiti vzhodno partnerstvo s ciljem spodbujanja demokracije, pravne države, temeljnih svoboščin, človekovih pravic, regionalnega sodelovanja in dobrih sosedskih odnosov; zlasti bi EU lahko na prihodnji konferenci o prihodnosti Evrope predlagala strategijo za okrepljeno sodelovanje, da bi se pripravila na nov zagon evropskega povezovanja v vzhodnem sosedstvu EU ter podprla uspešen razvoj evropsko usmerjenih držav vzhodnega partnerstva, ki bodo služile kot zgled in bodo spodbudile rusko ljudstvo k podpori demokracije; v skladu s tem bi morala EU ohranjati realistično perspektivo članstva držav vzhodnega partnerstva v EU, da bi ohranile motivacijo za reforme;

(bj) EU bi morala še naprej podpirati Ukrajino, Gruzijo, Moldavijo, Armenijo, Azerbajdžan in Belorusijo pri izpolnjevanju političnih, demokratičnih, družbenih in pravnih meril EU, na katerih temeljijo pogodbe EU in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah;

(bk) končno bi si EU morala prizadevati za ambicioznejšo strategijo za vključevanje držav vzhodnega partnerstva, ki so sklenile pridružitveni sporazum z EU; EU bo tako spodbudila države vzhodnega partnerstva, pridružene EU, k izvajanju reform EU, tudi tako, da jim bo ponudila model „vse razen institucij“ in jim zagotovila vse koristi povezovanja z EU, kot so dostop do skupnih politik EU, finančnih sredstev EU in jurisdikcije EU, ter obenem ohranila odprto možnost prihodnjega članstva v EU;

2. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, vladam in parlamentom držav vzhodnega partnerstva in državam G7, Svetu Evrope, Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi ter predsedniku, vladi in parlamentu Ruske federacije.